

forpligtet til at følge tribunalets krav om udlevering, også når det gælder vores egne statsborgere. Når man så læser lovens bemærkninger igennem, kan man se, at justitsministeren mener, at den tidligere udleveringskonvention, som allerede er implementeret i dansk ret, alligevel må være overordnet, f.eks. i forhold til udlevering af danske statsborgere. Der bruges mange gange en formulering: »I princippet skal tribunalets krav følges«. Hvad det i grunden betyder, synes jeg er svært at gennemskue.

Der er også en række andre forhold, der ser ud til at være i indbyrdes modstrid, men det må være noget af det, der skal opklares i det kommende udvalgsarbejde.

Det siger sig selv, at vi ikke ønsker at begrænse retssikkerheden, hverken for danske statsborgere eller for andre for den sags skyld. Men på den anden side er det vanskeligt at sige, at vi går ind og støtter en FN-resolution og så bagefter kommer med så mange forbehold, at værdien måske er begrænset. Vi kan jo heller ikke være interesseret i, at andre lande i al for stor udstrækning blokerer eller stiller sig forbeholdne i forhold til det internationale retssystem.

Tom Behnke (FP):

Tidligere ordførere har redegjort for, hvad forslaget går ud på, og det fremgår også tydeligt af selve forslaget.

Den eneste betænkelighed, jeg havde, da jeg læste forslaget igennem og skulle vurdere, om vi skulle være for eller imod, var, hvorfor man ikke bare kunne lave de her regler som en del af udleveringsloven. Hvorfor er det nødvendigt at lave en helt ny selvstændig lov?

Så vidt jeg har forstået, ligger sondringen dér, at udleveringsloven gælder, hvis man skal udlevere til et andet land, hvorimod denne lov handler om, at man udleverer til en international domstol. Og den sondring er nok sund og fornuftig at have: at man har hver sin lov til de to forskellige typer af udlevering.

Jeg kan sige for Fremskridtspartiets vedkommende, at vi indstiller forslaget til vedtagelse.

Søren Søndergaard (EL):

Vi støtter også hovedlinjen i dette forslag, ligesom vi støtter etableringen af det internationale krigsforbrydertribunal i forbindelse med konflikten i det tidligere Jugoslavien, selv om vi godt kan se, at risikoen er, at der kun bliver taget et meget lille skridt, et skridt i den rigtige retning, men et skridt, der betyder, at det kun er

de små fisk, der rammes, mens de egentlige forbrydere går fri.

De egentlige forbrydere, dem, der er de egentlige bagmænd for det, der foregår i det tidligere Jugoslavien, er jo ikke de folk, som i øjeblikket er blevet sigtet og kræves udleveret. Tværtimod, de folk, der er de egentlige forbrydere, er dem, der sidder og forhandler fredsaftaler. Det er en Milosevic fra Serbien, det er en Karadzic, det er en Tudjman osv. Det er de egentlige forbrydere.

Men de folk er ikke dem, der ser ud til at blive inddraget i dette tribunals arbejde, og det er jo også det, der er frygten i det tidligere Jugoslavien: at man aldrig når frem til at drage de egentlig ansvarlige til ansvar. Det er selvfølgelig noget, som vi må følge med i, men det ligger en smule uden for selve den lov, vi skal vedtage her i det danske Folketing.

Vi støtter som sagt hovedlinjen i forslaget; dog vil vi godt med det samme i forhold til udvalgsarbejdet tage forbehold over for lovforslagets § 5, som jo giver justitsministeren ret til at bestemme, at loven også kan anvendes på anden international strafforfølgning af krigsforbrydelser.

Det er jo en temmelig løs formulering. I bemærkningerne på side 17 defineres strafforfølgning af krigsforbrydelser, der fremover måtte blive iværksat på initiativ af FN. Til det kan vi sige, at den blankocheck er vi umiddelbart meget betænkelige ved at give, både til FN og til justitsministeren; men det kan vi kigge på i udvalget.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil give fru Dorte Bennedsen ret i, at det lidt er historisk lovgivning, vi her beskæftiger os med, historisk lovgivning, der er fremkaldt af nogle ulykkelige begivenheder i verden, der desværre ikke er så fredelig, som vi kunne ønske os. Men det er jo ikke historisk i den forstand, at vi lever op til FN's resolutioner og prøver at gennemføre dem i Danmark.

Der har især været rejst spørgsmål om udlevering, og derfor vil jeg gerne knytte et par kommentarer til det.

Forslaget indebærer, at danske statsborgere i princippet vil kunne udleveres til tribunalen. Ifølge de regler, der gælder for tribunalen, har Danmark således en folkeretlig forpligtelse til at efterkomme en begæring fra tribunalen om udlevering. Der må imidlertid også, som der er redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget,